

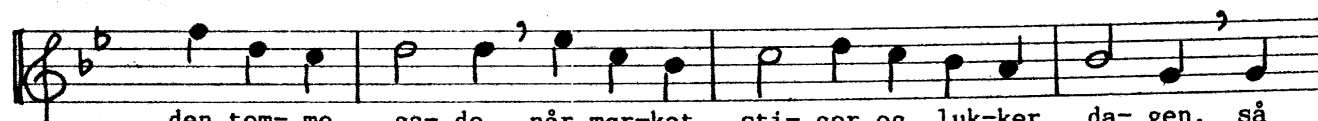
ALLEHELGEN

Tekst: Anders Ring

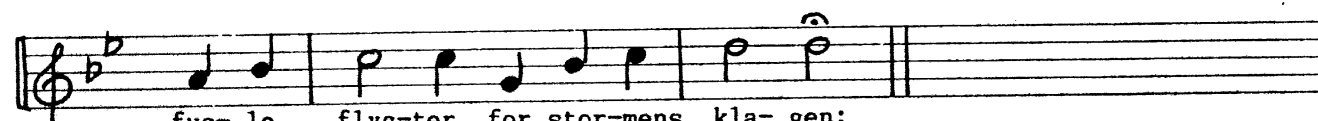
Musik: Ulla Ring

1. Når so-len bræn - der i gyld-ne bla-de, når reg-nen pis - ker
4. Når hjer-tet ban - ker for dem, der dø - de, når øj - ne græ - der,

den tom-me ga-de, når mør-ke't sti-ger og luk-ker da-gen, så
så sind bli'r ø - de, når stem-mer kal-der og sag-te be-der, mens

fug-le flyg-ter for stor-mens kla-gen;
hæn-der fam-ler, som om de le - der;

→ OMKVÆD

OMKVÆD:

v.1-4: Da ly-ser Al-le-hel - gen, da ly-ser Al-le-hel - gen.
v.5,6: Så →

v.1-4: Da ly-ser Al - le, da ly-ser Al-le-hel - gen.
v.5,6: Så →

v.1-4: Da ly-ser Al-le, ly-ser Al-le-hel - gen.
v.5,6: Så →

2. Når å - ret ven - der mod vin - ter - stil - le, mens him - mel - ly - set
 5. Vi be'r dig Her - re i kor - te da - ge: lad ly - set ven - de

2. Når å - ret mod vin - ter - stil - le mens ly - set
 5. Vi be'r dig i kor - te da - ge: lad ly - set

bli'r blegt og lil - le, når ho' - der bø - jes og dø - re luk - kes,
 med liv til - ba - ge, lad or - det rej - se af mør - ke gra - ve

bli'r blegt og lil - le, når ho' - der bø - jes og dø - re luk - kes,
 med liv til - ba - ge, lad or - det rej - se af mør - ke gra - ve

og som - mer - mo - det i af - magt sluk - kes;
 den hå - bets glæ - de, der er din ga - ve;

→ OMKVÆD

og som - mer - mo - det i af - magt sluk - kes
 den hå - bets glæ - de, der er din ga - ve;

3. Når plan-ter vis - ner og frug-ter fal-der, når sko-ven nø - gen
6. Og giv at tro - en må stæ-digt kæm- pe for tviv-lens tan- ker

3. Når plan - ter og frug-ter fal-der, når sko - ven
6. Og giv at tro-en stæ-digt kæm- pe for tviv- len

3. Når plan-ter, frug-ter fal-der, når skov
6. Og giv at tro-en kæm- pe for tvivl

på sne-en kal - der, når sky-er dri - ver ad him-lens bu - e
med kraft at dæm - pe, ja, send os Her - re til liv og ån - de

på sne-en kal - der, når sky-er dri - ver ad him-lens bu - e
med kraft at dæm - pe, ja, send os Her - re til liv og ån - de

på sne-en kal - der, når sky-er dri - ver ad him-lens bu - e
med kraft at dæm - pe, ja, send os Her - re til liv og ån - de

og skju-ler sol - ski-vens kol- de lu - e;
dit nå- de - ord som vor trøst i vån - de;

og skju-ler sol - ski-vens kol- de lu - e;
dit nå- de - ord som vor trøst i vån - de;

og skju-ler sol - ski-vens kol- de lu - e;
dit nå- de - ord som vor trøst i vån - de;

→ OMKVÆD

A L L E H E L G E N

Når solen brænder i gyldne blade,
når regnen pisker den tomme gade,
når mørket stiger og lukker dagen,
så fugle flygter for stormens klagen -
da lyser Allehelgen.

Når året vender mod vinterstille,
mens himmellyset bli'r blegt og lille,
når ho'der bøjes og døre lukkes,
og sommermodet i afmagt slukkes -
da lyser Allehelgen.

Når planter visner og frugter falder,
når skoven nøgen på sneen kalder,
når skyer driver ad himlens bue
og skjuler solskivens kolde lue -
da lyser Allehelgen.

Når hjertet banker for dem, der døde,
bår øjet græder, så sind bli'r øde,
når stemmer kalder og sagte beder,
mens hænder famler, som om de leder -
da lyser Allehelgen.

Vi be'r dig Herre i korte dage:
lad lyset vende med liv tilbage,
lad ordet rejse af mørke grave
den håbets glæde, der er din gave -
så lyser Allehelgen.

Og giv at troen må stædigt kæmpe
for tvivlens tanker med kraft at dæmpe,
ja, send os Herre til liv og ånde
dit nådeord som vor trøst i vånde -
så lyser Allehelgen.